

TRUBADUREN.

(1865.)

Andante assai sostenuto.

Miserere.

G. Verdi.

Kor. p

O for-barm Dig og skjænk den Ar-me Li-vet, styrk ham, mens nu fra Jor-dens Kyst han

Gravklokken. p

pp

dra-ger, ja mod-tag ham, og mildt Du Dig for-bar-me, tag mod en Sjæl, der vaan-der sig i Kla-

dim.

pp

dim.

Leonora.

ger! Hvad er det for To-ner, paa nat-li-ge Vin-ger, der klin-ge saa

sør-geligt? De sti-ge til Gud! I Aa-rer-ne Blo-det forste-nes af

Ræd-sel, det er, som fra Gra-ven de brag-te mig. Bud, som de kom fra

Gra - - ven op til mig! Hvor dog Dø - dens Kom - - me

læn - - - ge man ven - te kan, naar man kunøn - sker, naar man kunøn-sker at døe! Min Elsk -

te, farvel, farvel, Leo - no - ra! Jeg med mit Blod maa bğ - - de, at jeg Dig el - sket har, til Dødens Stund tro jeg Dig elsket

har, min el - ske - de Leo - no - - ra, jeg med mit Blod maa bğ - - de, at jeg Dig el - sket

har, til Dødens Stund tro jeg Dig el-sket har, farvel, farvel, Leo - no - - ra, far - vel, min Elsk - - te!
Ved H.P. Holst.